

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASARNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, május 2. 1869. 17. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Az országgyülési igazolásokra.

Elvetettük magvainkat
Ki is keltek szépen,
Szellem földbe, betü magot
Hintegetének épen.
Szellem földben, eszmék magva
De szépen csirádzott . .
Ki is zöldelt, felis nőtt az
S gazdagon virágzott.

És a Sátán a setétben,
Vetésünket nézte,
Kapta magát tarisznyáját
Konkollyal tetézte;
Megkeverte maszlaggal és
Esti lapu gazzal . .
Egy éjszakán vetésünket
Tele szórta azzal.

Nőtt a maszlag, nőtt a konkoly,
De nőtt a vetés is,
Bár dolgoztunk kiirtani,
Nem birtuk azt még is.
Könnyen tenyész, és ki nem vész
A Sátánnak gyomja,
A jó magot, a szép vetést
Nagyhamar elnyomja.

Sátán ur is öntözgette
Pálinkával borral . .
Jól tudtuk, hogy pokol tüzén
Ő csak gonoszt forral.
Megöntözte néha napján
Epével és vérrel . .
Száritgatta, nevelgette
Jobboldali érvvel.

Nőtt a vetés aratásig
(Hejh! nehezen vártuk!)
Aratáskor szorgalommal
Le arattuk, vágtuk.
Ez j o b b kéve, ez b a l kéve,
Elraktuk keresztbe . .
(A legtöbbje sárban, szennyben
Jól meg volt feresztve.)

Jött a cséplés — hej! ütöttünk
Mint a bolond óra,
Soknak feje vérzett belé . .
Soknak meg az orra.
Megis szórtuk — ki választánk
S lőn nagy polyva bagja . . .
Bizony több lett ott a konkoly
Mint a buza magja.

Most már a kiválasztott mag
Ott van a rostában,
Tudjuk az is megrázza még
Isten igazában.
Bárcsak aztán a jó magot
Az is el ne rontsa:
Buzát h a g y j o n s k o n k o l y t s z ó r j o n
A z o r s z á g o s r o s t a!

Kondor Marczi.

A Józsefszobor levetkeztetése.

Eltereferálja **Bolond Istók.**

Matyi komám! Szerencséd, hogy azon három meghivójegyhez, melylyel a polgármester ur ő kigyelme az ünnepélyes alkalomra megtisztelt nem kaptál egy kis bámulni való szabadságot, mert ugy jártál volna a nagy tolongásban, mint az én tyukszemeim, melyeket angyali lábak czipő sarkai kegyeskedtek megtaposni két oldalról, jodb és balfelől, e fényes nap örök emlékére.

Eleinte ezen gyöngéd érintkezéseket — bármennyire fájdalmasak valának is — pajzánságnak vettem, s azt hivém, hogy a felborzolt cserebogár hátához hasonló divatos öltözetü dámák incselkednek velem s épen egy monoklit akartam kérni egy parádéba ki nem rukkolhatott önkénytestől, hogy fátylaikon keresztül nézve leolvashassam bájos arczáikról a „hol és mikort?“ midőn édes költői merengéseimből egy savóeczetpofáju cserepár puskatusa lökésének keserü érzete teremtettézett föl. Majd nem pofon csókoltam a lelkemet, de az ünnepély komolysága visszatartott e csattanós extemporizátiótól s méltó haragomban megelégedtem egy „vigyen el az ördög“-gel; mire ő aztán látva, hogy tréfálok azt felelte, hogy „gyakujem peknyi“ mi körülbelül annyit tesz tótfrancziául, hogy „köszönöm szépen.“ Szivesen máskor is eszem azt a „zöldhajtókás sárga pitykés közlegény“ angyalodat.

Ez utóbbi szavakat nagyon hangosan találtam kiszuszszantani, mert a tyukszemtipró angyalok azt mondták rá, hogy „fuj tejfel“ s azzal kimondhatlanjokat forditva felém ott hagytak a cserepárnál.

Nem igen csörtettem utánuk, mert sokkal érdekesebb tárgyak vonták magukra látómat. — Egy csapat miniszteri titkár és tanácsos jött, gondolom hivatalosan, mert magyar diszruhába voltak költözködve: frakk, pantalló és félöles czilinderrel. Az egyiket ismerém közülök.Ezelőtt két évvel még csak akkora volt, mint az öklöm, megszólitám tehát őkemét ilyenformán: „szerbusz Stefi!“ „Jó nápot!“ — mond Stefi nagykegyesen, és olyan haragos formán nézett rám mintha nem ismert volna meg, pedig a ki titkárja van! nem változtam ám én meg egy csepppet se.

No de halljuk, a „got er halt“-ét. mely jobbról felbombárdózva jelenté, hogy jön az udvar. Neked már csak megsugom, hogy a nóblesz világ „udvar“ alatt nem a palota vagy a Henczitér udvarát érti, a melyet a manó rakna kocsira, hanem a királyt, királynét meg a kiséretét. — Azt mondják, hogy „az udvar“ szó a szokott udvarlásból származik. Én elhiszem, ha te nem hiszed, kérdeztesd meg czigánypostásod által Viktor Manó talján királytól, ki mint a signórák mondják igen jól ért a kurizáláshoz.

Az udvar tehát megérkezvén a „goterhalté“ elhallgatott s eztán beszéltek valamit, de én mint aféle 48-as ember itt is szélső balon állván nem hallottam belőle egyebet, mint a gellérthegyi ágyuk bömbölését, melyeknek le kellett volna lőni azt a fehér lepedőt, a mit Halbig faragász akart leszakittatni nevéhez illően, lévén az ő neve Halbig azaz magyar-osztrákul: fél-ig. József nádor lucaszékmódra készült szobra e mütét után fejére boritott fördőköpönyegben maradt, melyet sehogy sem akart magáról levetni, mintha restelné magát oly szép publikum előtt, mig végre hátulról egy léczbe illesztett furóval lepiszkálták róla a lepedőt, s aztán lőn általános bámulás azért, hogy Magyarország nádora, nem mint előbb beszélték frakkba van öltöztetve, hanemhogy római császári kosztümbe. Mondták biz ott elegen, hogy ez nem jól van igy, mert ő herczegségét nem mint osztrák császári herczeget szobrozták meg, hanem mint Magyarország szeretett nádorát s igy jobb lett volna magyar diszruhába öltöztetni.

Én azt mondtam erre, hogy semmit sem szóltam. Nagyon elmerültem annak a kötéldarabnak a nézésébe, a mely a császári palástba öltöztetett érczszobor jobb kezében lógott. — Sok minden eszembe jutott, és végre felsóhajtottam, hogy hát az Árpádoknak ugyan mikor fog a magyar hazafiság szobrot emelni?... Talán soha.

A n.-szalontai ugynevezett intelligentia imája.

Miatyánk Tisza! ki lakozol Geszten. Dicsértessék a te neved. Jöjjön el a te uralkodásod. Legyen meg a te kivánságod, miképen Biharban, azonképen Pesten és Bécsben. A zsiros és konczos hivatalokat csak minékünk osztogasd, most és ezután is. És bocsásd meg a mi basáskodásunkat, mint mi is megbocsátjuk a te önkényuralkodásodat. És ne vigy minket vissza 48-ra sőt szabadits meg a társadalmi rendbontó democratiától. Mert tiéd a hivatalvadászok serege, az absolut hatalom Biharban, a miniszterelnökségről ábrándozás Pesten, — most (nem) mindörökre. Ámen.

Ludas Matyihoz.

Szerencse fia vagy te Matyi pajtás látod,
Mert van ám neked egy hatalmas ba(Rhá)tod,
Ki téged lábalól olyan jó helyre tett..
Hogy a hajad szála sem görbülhetett meg.
Mig mi lelkesülve folytattuk a harczot:
A te jó ba(Rhá)tod téged fogva tartott,
Nem vehettél részt a nagyszerü csatában,
Mig mi küzdöttünk, hát ültél a fogházban.
Jól jártál! — mert biz én nem állnék jót róla,
Hogy ha kint lettél vón' meg nem kentek volna;
Nagyon haragszik rád lásd a deáksereg —
Mert nem vagy valami hamvában halt gyerek.
És hogy ha a zászlót kezedbe veheted
Nem Deákot, hanem Ujházyt élteted.
Pedig a Deákpárt sok helyt elpántolta
Azt, ki a baloldal jelöltjét pártolta.
Mindent elkövetett biz a deáksereg
Hogy a csatát nem mi, de ő nyerhesse meg.
Mesterfogásain elbámult az ember,
A bor és pálinka ugy folyt mint a tenger,
Ahol a győzelem még igy sem volt biztos:
Ott termett mindjárt egy teljhatalmu biztos
Hatalmán felül is mindent elkövetett,
Hogy a Deákpártból küldjenek követet.
Hogy még ez sem használt, azt már tudja kiki!
Mert el lett választva Irányi és Csiki!
Pécs városa előtt emeljünk kalapot..
Mert hazánknak lelkes hős férfiut adott;
Ki a nemzet jogát oly hőn tudja védni:
Az a többséget is lefogja még győzni.
És hogy a Deákpárt többségben van most is:
Aki annak örvend, valóban nagy stokfis.

Az igaz ügy kortese.

Párbeszéd.

Jobboldali képviselö: No barátom! azt meg kell vallani, hogy a mi központi bizottmányunk ugyancsak ügyetlenül járt el, midőn oly capacitásokat, mint Treffort, Bartal, Csengeri meghagyott bukni, mig Török Sanyi megválasztását kivitte.

Baloldali képviselö: A helyett bizony jobb lett volna a Borsszem Jankó szerkesztőjét dr. Ágait megválasztatnotok.

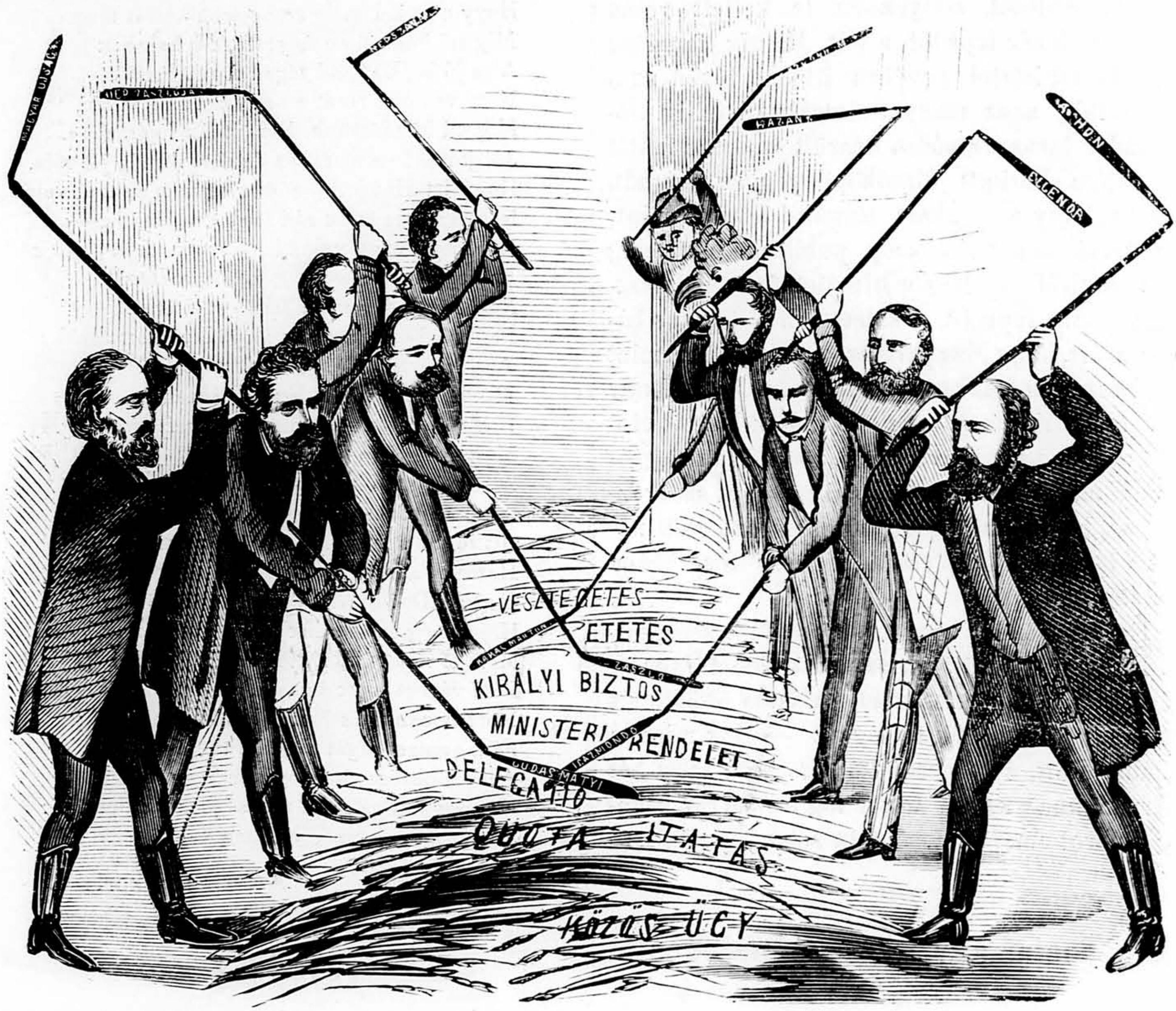
Jobboldali képviselö: Hát annak aztán mi a fene hasznát vettük volna.

Baloldali képviselö: Legalább irhatott volna visum repertumokat, ha majd Irányi vagy Simonyi jól megvagdalja egyik vagy másik pártotokbeli ujonczot

*

A baloldali

Választások alatt

közakarattal egy kévét csépeltünk.

Fricskák.

X. ur mióta miniszteri tanácsossá neveztetett ki, annyira jobbpárti, hogy még a „b a l" szót is bünnek tartja kiejteni.

Különösen az ellenzék ismeretes programmjára „nem kell delegátió" oly dühös, hogy balkezét, ballábát, fülét, szemét . . is igy nevezi: „n e m k e l l l á b" „nem kell szem" „n e m k e l l k é z" sat.

Hát ész kell e miniszter tanácsos ur! ugy látszik hogy az valósággal elkelne?

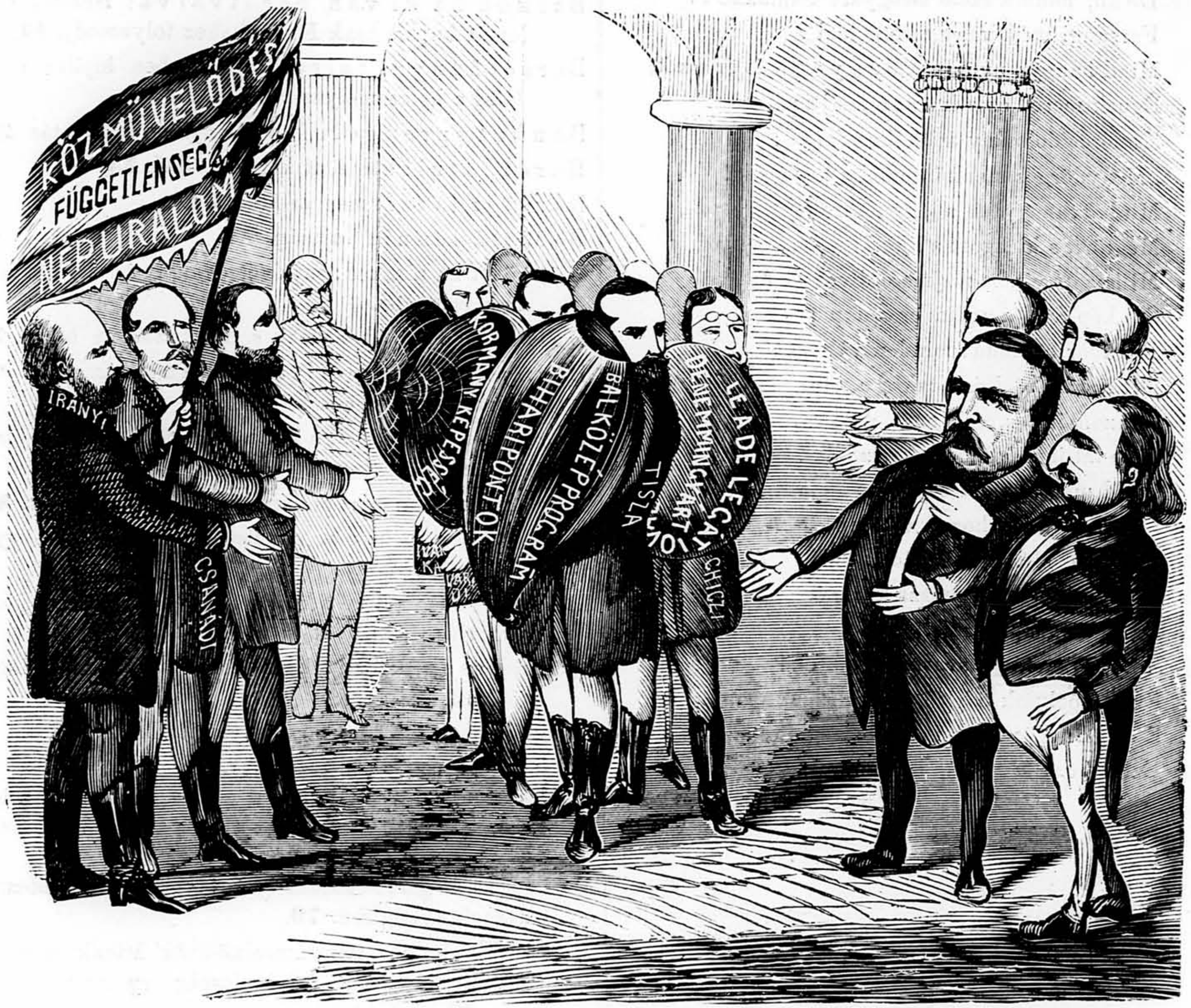
A tösgyökeres magyarság — tudjuk — kizárólag baloldali követek által képviselteti magát az országgyülésen. Az Esti lap is jól tudva azt a körülményt még is így gratulál a kormánynak: lám a m a g y a r o k n é l k ü l is tud többséget teremteni M a g y a r o r s z á g b a n a kormány."

Szervusz neked Magyarország! ha már odáig jutottál, hogy a magyar! kormánynak a nemzetiségekre kell támaszkodni, hogy többséget szerezzen.

Ehhez sem kell kommentár!

f u s i ó.

Választások után.

mindegyikünk más malomban akar őrölni.

A k . . . képviselőről beszélik, hogy midőn polgármesternek akarták választani, három napi gondolkodási időt kért s ez idő alatt szorgalmatosan járta a templomot, áldozott, gyónt, felment a kálváriára, szóval mindent elkövetett, mi az igazi keresztények üdvözüléséhez szükséges.

Mikor aztán e keserves vezeklésen harmadik nap tul volt, előállott megtisztult pofával s elmondá, hogy neki a szent lelek megjelent s megszállotta s ergo képesitve van a polgármesteri hivatalra.

Midőn pedig most a képviselőségre jelöltette a kormány a veterán L . : y ellenében, három nap alatt szüz Mária jelent meg neki s megigérte, hogy támogatni fogja a honatyaságban.

Higyjed balga, ég a Duna!

Igérhetett volna biz ott szüz Mária füt-fát, ha Wenckheim ő excellentiája tuczatszámra nem küldözgeti a fulminatoriumokat, nem pislogna ökelme három szótöbbséggel ott a képviselőházban, mint a r i m a n ó c z i n y u l !

Szombathelyről egy petitió ily czimzéssel adatott be a képviselőházhoz:

„Tekintetes Pribék Antal urnak Magyarország b i r o d a l m i g y ü l é s e körelnökének."

Hohó! ez ellen a czimzés ellen már Beuszt ur is protestál, hogy csak „Landtag" nix „Reichstag."

Az uj nátzió.

Váczi utczán sok uri nép halad,
Hölgyek és ifjak itt ott egy egy agg;
De ah, minn a szem mingyárt fennakad . .
Farsangi tréfa vagy miféle had ?
Mind hangya nyüzsg a bugyogó és frakk,
Égnek mered ezer kürtő kalap!
Zsinóros dolmány szitkokra fakad:
„Menydörgős menkő, pokol s kárhozat!
Mit hatvanegyben a lágy „felirat"
Megtört, s kirugott a „határozat"..
Mi hozott vissza majmoló divat" ! ?
S e kép felel a czilinder kalap :
„Jámbor halandó ! minden változat
Mit hord a föld és eltakar a nap.
„Hazafiság" is csak muló divat . .
Nem falljuk érte be a lánczhidat.
Tudd meg fejben lakik a gondolat . .
Illő legyen hát hozzá a kalap . .
Vezényszó lőn a reálunió,
Közösügy, quóta, muszkapensió.
Delegátió, capitulatió,
Mátyás palotán a svarzbelb zászló!
Buta lapoknak nagy subventió.
És isten tudja . . mennyi óh meg óh ! .
Ezért hord kürtőt az uj nátió!

Nátzi.

Politikai álmoskönyv.

B.

Bakot lőni miniszternek: Besze János uj decretumot kap. **68.**

Bachot látni: Pulszkival találkozol **19.**

Barmot itatni: képviselőjelöltnek, szavazatra lesz szükséged. **69.**

Bachrendszerről álmodni: valóság. **89.**

Bachhuszárt látni: mindennapi dolog. **15.**

Bak kancsossá lenni: önkéntesnek visznek. **22.**

Baloldali képviselőt látni: kormánypártinak szivgörcs! **50.**

Baloldallal tartani: elfogat a kormánybiztos. **17.**

Balra ülni: képviselőnek vitézség. **61.**

Baloldalt többségben látni: mig Tisza Kálmán vezérkedik pium desiderium. **70.**

Baloldali embernek nevetése: jobboldalinak sirás. **64.**

Bankód ha nagy van: deákpárti kortes vagy. **9.**

Bankód ha kicsi: Nem tudsz adót fizetni. **10.**

Barkód ha ki van borotválva: Nemesi diplomát kapsz, csak Festeticshez folyamodj. **47.**

Borsót hányni falra: sajtóügyben hijába apellálsz a hétszemélyes táblára. **14.**

Bankot sprengolni: a Zrinyiben kidobatás. **33.**

Bárót látni: kölosönt kérnek tőled. **44.**

Barátot látni: megcsalatás. **31.**

Baráttá lenni: bujaság. **71.**

Börtönt ha piszkos: sajtóvétségekért elitélteket raknak bele. **65.**

Bolond gombát enni: a bali fuzióban hinni. **21.**

Bornyut látni czilinderben: miniszteri titkárhoz lesz szerencséd. **30.**

Bornyut látni frakkban: firtli mágnás lesz belőled. **43.**

Butának lenni: prenumerálsz az Esti lapra. **81.**

Barangolni: bukott képviselőnek Erdélybe győzelem. **18.**

Bölcsesség kövét keresni: a jobboldalon, időpazarlás. **62.**

Bölcsesség kövét keresni: a baloldalon izgatás. **63.**

Bukfenczet hányni: subventiót kapsz. **87.**

Bókolni: hivatalvadászat. **37.**

Bábát látni kettőt egy gyermek mellett: sok miniszter közt elvesz a csecsemő alkotmány. **69.**

Baleketfogni: Valamelyik jogtudós honvédezredesnek avangiroz. **79.**

Bálbahivatni, miniszterelnökhöz irónak, subventió, képviselőnek, pecsovicsság gyanujába való esés. **43.**

Baranyai főispánynál vizitelni: valaki összegazemberez. **19.**

Bikavadalt látni: Egy államtitkár és egy miniszteri tanácsos czivakodik egymással. **71.**

Böjtölni: szegény falusi mester folyamodik a primáshoz, hogy engedtessék meg neki éhen halni. **64.**

Böjtölni kanonoknak: szüzesség. **37.**

Böröd ha vastagnak találod. P .. és F. képmutatók karonfogva sétálnak a képviselőházi buffetbe. **58.**

Borsot törni másnak orra alá: Borsszem Jankó bőrét ha megkaphatják, kicserzik a debreczeni vargák. 7.

Az ujkor Jerémiásaihoz.

Az „Esti Lap“ s „Pesti Napló“
E drága két ikerfivér,
Kiabálnak s orditoznak
Amint csak szájukon kifér.

O magas ég — s „mivelt külföld!“
Tekints ide — te légy biránk,
Elosztják a tatárfajok
A sok földet, — miket biránk.

Tiszán innen, és Dunán tul
Egy nagy tömeg kaszás- s kapás
Ellenünk tör — s ebből mi lesz? —
Egy második Zalánfutás.

Akkor pedig jaj minekünk
Mert másként lesz minden mint vót . .
Az a sok föld! . . csupán nekik
Hajtja majd a „subventiót.“

Igy jajveszékelnek mostan
Az „Esti Lap“ s „Pesti Napló“
Viszhangozza jajaikat
Subventiós „Tökszem Jankó“.

Ne féljetek, kicsinyhitük
Közületek kit̲ mi illet.
Megkapja majd utoljára
Azt az egy-egy „quadrát ölet.“

Tamburás.

Böngészetek a kortesvilágból.

Választás előtt.

Választó: Tanácsolja már nagyságos uram no, hogy melyik részre álljak?

Alispán: Hát a jobbra kedves barátom! — a jobbra.

Szavazáskor.

Elnök: Kire adja szavazatát atyafi?

Választó: Éljen M.... L.... (balpárti.)

Szavazás után.

Alispán: Szerencsétlen ember! mit tett kend, hát azt mondám én kendnek?

Választó: Hát nem nagyságod mondá, hogy a jobbra álljak, hiszen nekem M.... L... jobb emberem mint a másik, mert ezt még so se láttam, igy azt sem tudhatom, jó-e vagy rosz ember?

Követválasztás alkalmával két ismerős barát — egyik kormánypárti másik pedig balpárti — találkozik egymással. A baloldali büszkén mondja a kormánypártinak, hogy hány nemzeti lobogóval jelent meg a pártja, mire a kormánypárti fitymálva felel: mi nem agitálunk zászlóval.

„Nem ám, — hanem csak pálinkával és bocskorral — vága vissza az ellenzéki, különben nem is tudom, minő zászlót lennétek képesek kitüzni a kétfejü sasos svarzgelben kivül . . ezt pedig magatok is kora előttinek látjátok még.

Székely adoma.

Ujságot olvasott a góbé s ez a név is előfordult benne: Lónyai László! Csudálkozva kérdi aztán a mint kisilabizálta társától:

„Enye komeé milyen ember lehet ez?

— Márt milyen volna, csak olyan mint más ember.

Nem hiszem én ezt hé.. hát iszen itt van la . . ha előlről nézem is l ó . . ha hátulról nézem is l ó!

Szeretetadományok,

Böszörményi László siremlékére.

Szent Benedeki polgárok 3 frt 70 kr (a Magyar Ujságban névszerint meg vannak nevezve.

Csecsánky János R. Palotáról 40 kr.

Összesen 4 frt 10 kr, mely öszveget a mai napon a Magyar Ujságnak átadtam.

Pest, május 1. 1869.

Mészáros Károly.

Helyreigazitás.

Mult közlésünkben sajtóhibából Böszörményi siremlékére Tápió-Sz.-Mártonban gyüjtött 13 frtba Láng Adolf lelkész urtól 1 frt 50 krt jeleztünk, 1 frt 10 kr helyett s ez okozza a 40 kr különbséget, hogy az összeg 13 frtra van téve.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

M i h á l y : Na szomszéd! tudja-e már melyik választókerületben voltak a leghatalmasabb képviselőjelöltek?

I c z i k : Hát a hun az excellentiás miniszterek léptek fel.

M i h á l y : Nixnutz. Erdélyben D o b o k a megye alsó kerületében.

I c z i k : Hugyan Mihály gazda?

M i h á l y : Mert ott nemcsak a C s á s z á r t, hanem magát az u r i s t e n t is felléptették.

I c z i k : Nünü . . tréfál khend mostan Mihály gazda.

M i h á l y : Nem tréfálok biz én szomszéd, hanem hallja csak tovább, mert a végén csattan ám . . tudja-e melyik győzött?

I c z i k : Melyik gyüzütt vulna? hát a császár!

M i h á l y : Dehogy a . .

I c z i k : Hát az oristen!

M i h á l y : Az se, hanem a jobboldali jelölt. A császár csak k é t, az uristen pedig egy szavazatot kapott.

I c z i k : Ghatte gerechte! az erdélyi intelligentiára csakugyan böszke lehet az a Deákpárt.

Szeretet-fillérek.

A Ludas Matyira rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Buday Róza urhölgy gyüjteménye Szegzárdról és pedig:

Buday Dénes 1 frt, Fáy Béla 50 kr, Herczeg Jóska 10 kr, Benczelits Pistika 20 kr, Krausz Sándor 40 kr, Ujfalusy Imre 50 kr, B·assay Regina 50 kr, Konkoly Janka 50 kr, Lippres Tivadar 50 kr, Király Dezső 50 kr, Fejes Margit 50 kr, Ágoston Gabriella 50 kr, Hantosi Irén 20 kr, Ujfalusy Jolán 30 kr, Steiner Rózsi 30 kr, Sánta István 1 frt, Mayer Ferencz 49 kr, Vesztergomby János 20 kr, Márton Mihály 20 kr, Albers Pista 30 kr, Nyiró János 50 kr, Kopacsek Mariska 30 kr, Schvarzkopf László 50 kr, Schvarzkopf Géza 20 kr, Stann Viktor 20 kr.

K e c s k e m é t r ő l : Kálniczky János 50 kr, Máté László iparos 50 kr, Urházy Sándor vendéglős 50 kr, Vári László iparos 50 kr, Kolozsi Sándor iparos 20 kr, Horváth Pál 10 kr.

Összesen 12 frt 30 kr

E szives adományokért köszönetét fejezi ki e lapok kiadója.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő: **Bényei István**. | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly**. | Metsző: **Huszka**.

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.